

Motion till riksdagen 2023/24:2863

av **Malcolm Momodou Jallow m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2023/24:112 Åtgärder för tryggare bostadsområden

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår alla de delar av proposition 2023/24:112 Åtgärder för tryggare bostadsområden, som tas upp i avsnitten 4 och 5.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utvärdera om den nya lagstiftningen tillämpas på så vis att den uppfyller barnkonventionens krav och vid behov återkomma med förslag som ger barn ett fullgott skydd enligt barnkonventionen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2 Inledning

Det är ett allvarligt samhällsproblem att många människor i dag känner sig otrygga i sina egna bostadsområden, likaså att den allvarliga brottsligheten med skjutningar och sprängningar i samhället inte minskar. De senaste årens välbehövligen stora resurstillskott till polisen, men också höjningar av flera straff och ökad användning av hemliga tvångsmedel, har inte bidragit till en minskning av antalet gängrelaterade brott och inte bidragit till att göra vare sig bostadsområden eller samhället tryggare. Det visar att det är andra åtgärder som behövs.

Från och med december 2022 och under våren 2023 blev situationen i framför allt Stockholm akut. Skjutningarna i Stockholm eskalerade återigen i början av sommaren och fortsatte under hösten och vintern. Samtidigt är det kris i stora delar av kriminalvården med överfulla häkten och anstalter bl.a. därför att fängelsestraffen generellt blivit längre.

Regeringen borde omgående ta ett helhetsgrepp på problematiken med utgångspunkt i forskning och beprövad erfarenhet. Dessvärre låter högerpartierna i stället ofta känslor, tyckande och ren populism ligga till grund för rättspolitiska åtgärder. Men om man verkligen vill minska den grova kriminaliteten och stärka människors trygghet i politiskt

eftersatta bostadsområden krävs en gemensam politisk vilja för att minska klassklyftorna i samhället. Tyvärr bygger högerregeringens förslag för att bekämpa brottsligheten och åstadkomma trygghet i Tidöavtalet på SD:s repressiva politik. Det gäller även förslagen som presenteras i denna proposition, 2023/24:112.

De föreslagna åtgärderna om att lättare kunna vräka oskyldiga barn och vuxna kommer inte att leda till vare sig tryggare bostadsområden eller minskad kriminalitet. Åtgärderna riskerar tvärtom att bli kontraproduktiva. För att få ned den grova brottsligheten och skapa tryggare bostadsområden, och därmed ett tryggare land, måste betydligt större fokus riktas mot att förhindra rekryteringen av barn till gängkriminalitet och på att stärka bostadsområden både socialt och ekonomiskt. Inget av detta kommer att ske genom att man vräker barn som oftast inte ens hunnit hamna i kriminalitet.

Trygghetsarbete och brottsförebyggande arbete börjar med en väl utbyggd välfärd för alla, även i politiskt eftersatta områden. Om skolan, fritidsaktiviteter och samhället i övrigt fungerar väl så minskar möjligheterna att rekrytera barn och ungdomar in i kriminalitet. Såväl socialtjänst som skola och fritidsverksamheter måste få mer resurser. Barn och ungdomar måste få möjligheter till kommunalt stödda fritidsaktiviteter, och skolan måste få bättre resurser för att stödja elever som behöver det. Socialtjänsten behöver förstärkas med tillräckliga resurser och kunskap för att arbeta både förebyggande och med barnskydd. Även civilsamhällets organisationer måste involveras i detta samarbete. Det handlar också om insatser på kort sikt, som att inrätta sociala insatsgrupper i områden som särskilt drabbats av grov kriminalitet.

Inga av dessa saker är populistiska enkelheter utan de kräver både resurser och en väl genomarbetad politik, något regeringen och SD inte verkar vara intresserade av.

3 Regeringens förslag

Två olika utredningar ligger till grund för proposition 2023/24:112: Åtgärder för tryggare bostadsområden (SOU 2023:57) samt Stärkt hyresrättsligt skydd för våldsutsatta kvinnor (Ds 2023:18). I propositionen behandlas den förstnämnda i avsnitten 4 och 5 medan den sistnämnda behandlas i avsnitt 6.

Vänsterpartiet står bakom lagförslagen som berör avsnitt 6 Ett förstärkt hyresrättsligt skydd för våldsutsatta kvinnor. I denna motion behandlar vi därför enbart avsnitt 4 Tryggheten i bostadsområden ska stärkas samt avsnitt 5 Åtgärder mot missbruk av reglerna om inneboende.

3.1 Förslagen

Regeringens syfte med proposition 2023/24:112 är att skapa bättre förutsättningar för trygga bostadsområden i hela landet. Några av regeringens förslag för att uppnå detta är att

- hyresrätten ska kunna förverkas på grund av att lägenheten används för brott i fler situationer än i dag
- tillsynsansvaret för hyresgäster ska öka på så vis att det ansvar hyresgästen har för barn och andra personer som bor eller vistas i lägenheten ska gälla även att se till att dessa personer inte begår brott i närmiljön

- begreppet ”bristande skötsamhet” ska införas som ett uppsamlade begrepp för olika former av åsidosättanden
- reglerna om inneboende ska skärpas så att hyresgästen inte ska få inrymma utomstående personer i lägenheten på ett sätt som hyresvärderna inte skäligen ska behöva godta
- hyresvärderna ska få bättre möjligheter att kontrollera hur en lägenhet används
- fastighetsägare som arbetar med trygghetsfrågor ska få tillgodoräkna sig detta vid hyresförhandlingarna mellan hyresmarknadens parter
- hyresvärderna ska få möjlighet att omedelbart säga upp hyresavtal, utan att först uppmana hyresgästen att vidta rättelse och utan att först underrätta socialnämnden – även i fall då barn riskerar att vräkas.

Utöver detta lämnar alltså regeringen i propositionen även förslag för att förbättra förutsättningarna för en hyresgäst som utsatts för våld av en närstående att behålla lägenheten vid en uppsägning samt föreslår förstärkta möjligheter för en medhyresgäst eller medboende maka eller sambo som utsatts för våld av en närstående att överta ett hyreskontrakt.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 juli 2024.

4 Lagrådets synpunkter

I sitt yttrande kritiserar Lagrådet bl.a. att remissinstanserna inte har beretts tillfälle att yttra sig om det tidiga ikraftträdande av lagändringarna som regeringen i lagrådsremissen föreslår, i stället för den 1 januari 2025 som föreslogs i betänkandet. Vidare ifrågasätter man regeringens motiv för en tidigareläggning av ärendet: ”Det är angeläget att lagändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt.” Lagrådet betonar att hyreslagen är en lagstiftning som berör ett mycket stort antal hushåll och att lagförslaget innehåller många skärpningar ”som kan komma att leda till att löpande hyresavtal förverkas”. Man skriver vidare: ”Det måste därför avsättas tid för informationsgivning till allmänheten och för enskilda hyresvärdars information till sina hyresgäster innan lagstiftningen träder i kraft. Lagrådet anser att en tidigareläggning till den 31 maj skulle innebära att rättssäkerhetens krav på förutsebarhet träds för när.”

Lagrådet avslutar sitt yttrande med följande: ”Den nuvarande lydelsen av hyreslagen möjliggör i många fall att förverka ett hyresavtal exempelvis om lägenheten används för brott. Påståendet att tidigareläggningen är så angelägen att den motiverar att ändringarna ska träda i kraft redan den 31 maj ter sig därför ologiskt och i realiteten omotiverat. Lagrådet avstyrker förslaget i denna del och förordar att ett ikraftträdande sker den 1 januari 2025.”

Vänsterpartiet ifrågasätter därmed om det beredningskrav som gäller för regeringsärenden enligt 7 kap. 2 § regeringsformen är uppfyllt. Att regeringen efter Lagrådets yttrande valt att skjuta fram lagens ikraftträdande en aning avhjälpel enligt Vänsterpartiet inte denna brist.

5 Remissinstansernas synpunkter

Ett flertal tunga remissinstanser avstyrker eller har skarpa invändningar mot regeringens förslag. Genomgående betonas att förslagen är djupt rättsosäkra och oproportionerliga och saknar grund i forskningen. Detta är remissvar som kommer från de myndigheter, organisationer etc. som på ett eller annat sätt arbetar i de områden, nära de familjer som de facto kommer att drabbas av förslagen, instanser som därför bättre förstår vad som faktiskt behövs för att bostadsområden ska bli tryggare.

Återkommande i remissvaren är också kritiken mot att förslagen saknar en barnkonsekvensanalys. Många menar att utredningen varken tar upp relevanta rättigheter som kan påverkas, relevanta målgrupper barn som berörs eller hur negativa konsekvenser kan motverkas. Man menar vidare att förslagen riskerar att leda till att oskyldiga personer vräks och på flera sätt kan komma att påverka barn negativt. Sveriges Stadsmissioner konstaterar framt: ”Landets bostadsområden blir inte tryggare om människor mister sina hem. I realiteten kommer förslaget att drabba de som redan är hårt drabbade.”

En rad tunga remissinstanser kritiserar just förslagets rättsosäkerhet och menar att rent godtycke kan leda till att barn (och andra) som inte har begått något brott riskerar att förlora sina hem. Bland dessa återfinns bl.a. SKR, Boverket, ett antal kommuner och länsstyrelser, Barnombudsmannen, Institutet för mänskliga rättigheter och Socialstyrelsen. Många framhäver även hur svårt det är för en vräkt familj att komma tillbaka till bostadsmarknaden, vilket har en rad negativa konsekvenser särskilt för barn. Botkyrka kommun belyser saken på ett tydligt och klart sätt: ”Alla barn som bor i områden där brottsligheten är en del av vardagen behöver skyddas. Att skapa trygghet i områden bör inte stå i kontrast till att värna om barn och ungas rättigheter.”

Många expertorganisationer ifrågasätter att förslagen kommer att få den avsedda effekten och menar i stället att de snarare riskerar att få negativa konsekvenser för tryggheten i bostadsområdena. Rädda Barnen skriver t.ex. att man ”inte sett evidensbaserat stöd för att vräkning av barnfamiljer skulle fungera som brottsbekämpning, utan såväl forskning som vår mångåriga erfarenhet visar det motsatta”. Organisationen invänder vidare mot att frågor om våld och brottslighet ”delegeras från rättsvårdande myndigheter till fastighetsägare”. Även Rädda Barnen anser att utredningens förslag öppnar upp för rättsosäkerhet och godtycke, och Diskrimineringsombudsmannen (DO) skriver i sitt remissvar att förslagen riskerar att öka hyresvärdars utrymme för godtyckliga bedömningar. DO betonar att diskriminering på bostadsmarknaden redan är mycket vanligt förekommande och att förslagen inte kommer att förbättra situationen.

Återkommande i kritiken vad gäller rättsosäkerhet och godtycke är bl.a. utredningens otydlighet gällande vilken brottslighet och vilken frekvens av brottslighet som ska leda till vräkning. Likaså undrar många vad ”bristande skötsamhet” innebär; ingenstans framgår vilka ågeranden som omfattas av begreppet, men det ska likväl kunna leda till att en hyresvärd ska kunna vräka ett hushåll utan förvarning/krav på en rättelseanmaning. Just hyresvärdarnas utökade handlingsutrymme är föremål för stark oro då förslaget av många anses kunna bli en grogrund för godtycke. Med anledning av detta skriver DO: ”Avsaknaden av en definition av vilken brottslighet som omfattas av regleringen skapar risker för godtyckliga bedömningar och diskriminering.” Utöver det påtalar Sveriges Stadsmissioner att begreppet ”bristande skötsamhet” är så svepande, med en skiftande betydelse, att det blir mycket svårt för gemene man att ens förstå vad det innebär.

Hyresgästföreningen är en av flera instanser som avstyrker förslaget om att hyresvärden ska få större möjligheter att kontrollera människors hem. Föreningen menar att en utökad rätt till tillträde riskerar att missbrukas av hyresvärden. Åtskilliga fler avstyrker förslaget av samma anledning: ”Bristande förutsebarhet och en risk för godtyckliga bedömningar och en oenhetlig rättstillämpning.”

Även mot utredningens förslag om utökat tillsynsansvar för hyresgäster finns ett otal invändningar. Den största kritiken gäller i stora drag att det är mycket svårt för en hyresgäst att förhindra att någon annan som bor eller vistas i lägenheten begår brott som försämrar närmiljön för dem som bor i omgivningen, samt att det är oklart vilka åtgärder som krävs av hyresgästen för att förhindra det. Några remissinstanser, bl.a. DO och Myndigheten för delaktighet, pekar på att hyresgästen av personliga skäl, som utsatthet för våld, en funktionsnedsättning eller svårigheter i samband med åldrande, kan ha svårt att fullgöra sitt tillsynsansvar.

Kritik lyfts också mot förslaget att fastighetsägare som arbetar med trygghetsfrågor ska få tillgodoräkna sig detta vid hyressättningen. Exempelvis Sveriges Stadsmissioner menar att sådant arbete på sikt ger en fastighetsägare minskade förvaltningskostnader och därmed redan gynnar den. Organisationen menar vidare att ett tryggt område inte åligger fastighetsägaren i första hand utan att det är något som invånarna i Sverige har en självklar rätt till och betalar skatt för. Sveriges Stadsmissioner avslutar sitt resonemang med att konstatera det alla borde förstå: Även detta förslag kommer att hårdast drabba de som redan har sämst ekonomiska förhållanden.

6 Vänsterpartiets synpunkter

Kritiken från de tyngsta remissinstanserna är enorm och kan inte återges i sin fulla rätt i en följd motion. Vänsterpartiet instämmer dock i expertorganisationernas ofta mycket hårda kritik och anser att det är ytterst beklagligt att regeringen inte tagit deras befogade oro på allvar.

Regeringen och SD:s företrädare har under processens gång ofta och gärna lyft upp att de olika aktörerna inom fastighetsbranschen i sina remissvar är positiva till förslagen om att lättare kunna vräka hyresgäster, om att de lättare ska få tillträde till hyresgästers bostäder, kunna ta ut högre hyror etc. Tyvärr är det, enligt Vänsterpartiet, inte så överraskande att just denna grupp generellt sett har varit positivt inställd till förslagen. Exempelvis ansåg Fastighetsägarna Sverige i sitt remissvar att det inte ens bör krävas att brottsligheten ska vara allvarlig för att vräkning ska kunna ske. Vänsterpartiet kan bara beklaga om fastighetsägarna inte ser längre än sin egen gård, men vår uppgift är att se alla gårdar i hela landet.

Även Vänsterpartiet anser att polisen och rättsväsendet snabbare och bättre måste kunna agera mot grov kriminalitet i bostadsområden och vi instämmer i regeringens slutsats att det behövs åtgärder för att öka tryggheten i bostadsområden, och därmed i hela samhället. Vi delar dock inte regeringens bedömning av hur detta ska uppnås, och en viktig skiljelinje är att vi anser att arbetet även framöver måste ske genom rättslig prövning i domstol och inte genom exempelvis privata fastighetsägare.

Regeringens satsningar på repressiva åtgärder riskerar i värsta fall att bli kontra-produktiva då de leder till ökad stigmatisering av människor, och i detta fall dessutom till en kollektiv bestraffning av hyresgäster. Regeringens förslag är alltför ofta

rättsosäkra och det nu aktuella förslaget om ”tryggare bostadsområden” är inget undantag. Boende i politiskt eftersatta områden, som ofta behöver samhällets stöd som mest, kommer inte att bli tryggare av vetskapen att de i framtiden kan komma att vräkas på mycket oklara grunder. Oskyldiga barn i familjer som vräks kommer inte att bli tryggare, och Sverige kommer inte heller att bli tryggare.

Vänsterpartiet anser kort och gott att regeringens förslag bygger på okunskap, förakt och dessutom illa dold rasism.

De flesta av oss förstår att regeringens förslag inte riktar sig mot ”hela landet”, som man försöker påstå. De flesta av oss förstår att det är långt ifrån alla människor som behöver ha ”uppsikt” över anhöriga för att undvika att bli av med sitt hem. I verkligheten kommer förslagen att drabba de som redan är hårt drabbade – de människor som är mest utsatta i samhället och som redan nu upplever enorma utmaningar. Utredningen presenterar förslag som riskerar att försätta dessa människor i hemlöshet enbart på grund av att de är hyresgäster i hyresrätter.

Vänsterpartiet anser att förslagen är rättsosäkra, strider mot barnkonventionen och öppnar upp för godtycke och diskriminering.

Begreppet ”bristande skötsamhet” ska införas som ett ”uppsamlade begrepp för olika former av åsidosättanden”, skriver regeringen. Men vad som är bristande skötsamhet är ytterst oklart. Trots detta ska det vid ”särskilt allvarliga fall” av ”bristande skötsamhet” inte längre krävas att hyresvärden har uppmanat hyresgästen att vidta rättelse och underrättat socialtjänsten innan ett hyresavtal kan sägas upp.

Regeringens förslag kräver inte en brottsdom för att vräkning ska bli aktuellt. ”Men så blir det nog”, säger justitieministern i medierna. Vi anser att justitieministern uttrycker sig arrogant och genom sitt uttalande tar mycket lättvindigt på en lag som riskerar att leda till att oskyldiga människor, som inte har begått brott, förlorar sina hem.

I propositionen föreslås att en hyresgästs tillsynsansvar gällande brottslighet i omgivningen ska skärpas. Än en gång är begreppen otydliga, och ingenstans framgår vad ”omgivning” eller ”närområde” innebär. Än en gång lyser risken för godtycklighet starkt.

Rädda Barnen säger att man befärrar att detta förslag ”snarare försvårar förutsättningarna för föräldraansvar” då sannolikheten att föräldrar söker förebyggande stöd hos socialtjänsten minskar om de riskerar att vräkas. Sveriges Stadsmissioner skriver, med anledning av samma förslag, att det ”belyser obegripligheten i de krav som åligger en hyresgäst i hyresrätt”.

Vänsterpartiet håller med. Förslaget är kanske än mer än de övriga dels en tydlig kollektiv bestraffning av hyresgäster, dels en helt orimlig börda att lägga på den enskilda hyresgästen. När bl.a. DO och Myndigheten för delaktighet i sina remissvar påpekade att hyresgästen av personliga skäl, som utsatthet för våld, en funktionsnedsättning eller svårigheter i samband med åldrande, kan ha svårt att fullgöra detta tillsynsansvar svarade regeringen kort att det ”saknar betydelse om hyresgästen på grund av personliga förhållanden, eller av något annat skäl, haft svårt att fullgöra sitt ansvar”. Igen så anser Vänsterpartiet att det är ett ytterst arrogant förhållningssätt till en lagändring som innebär att fler ska kunna vräkas på ytterst oklara grunder.

I propositionen saknas all diskussion om vilken roll brottsförebyggande åtgärder spelar för en trygg miljö, en kritik som även remissinstanserna lyfter: ”Kriminalitet är ett allvarligt samhällsproblem som kräver komplexa lösningar i samverkan mellan såväl rättsväsende, skola och socialtjänst, övriga myndigheter samt civilsamhällets organisationer”, skriver t.ex. Sveriges Stadsmissioner.

Regeringen nämner förvisso i direktiven att utredaren ska ”föreslå andra insatser som bidrar till ökad trygghet och brottsförebyggande åtgärder i den byggda miljön”, men några sådana står inte att finna vare sig i utredningen eller i propositionen. I stället konstaterar regeringen på några få rader att kommunens roll är viktig i det brottsförebyggande arbetet och att ”förslagen om utökade möjligheter att säga upp ett hyresavtal p.g.a. att hyresgästen, eller någon som hyresgästen ansvarar för, har begått brott bedöms kunna bidra till kommunernas brottsförebyggande arbete på ett positivt sätt”. Utöver det betonar man enbart att fokus tydligt ska vara ”föräldraansvar”.

I den 185 sidor långa propositionen är detta vad som sägs om det brottsförebyggande arbetet. Alltså ingenting. Detta trots att all forskning visar att just brottsförebyggande åtgärder av det slag som Sveriges Stadsmissioner, Rädda Barnen m.fl. beskriver, och som vi citerat ovan, är vad som behövs om vi på allvar vill minska kriminaliteten och trygga bostadsområdena.

I dagens Sverige lever över 30 000 människor i hemlöshet enligt Socialstyrelsen, och vräkningarna av barn fortsätter att öka och är nu uppe i det högsta antalet sedan Kronofogden började mäta 2008. Och alla vet att för den som en gång blivit vräkt är möjligheten att återigen få ett stadigvarande boende ytterst begränsad, inte minst i storstäderna.

Inte heller denna del av problematiken har behandlats i propositionen, något som även ett flertal remissinstanser pekat på. Att bortse från detta ter sig märkligt, då den som blir vräkt ju fortsätter att vara en del av samhället vare sig regeringen vill det eller ej. Och ett barn som vräks från sitt hem löper betydligt större risk att hamna i kriminalitet än ett barn som har ett hem. Institutet för mänskliga rättigheter konstaterar krasst i sitt remissvar något som även regeringen borde förstå: ”Barn som växer upp under otrygga förhållanden är mer benägna att hamna i kriminalitet, något som motverkar syftet med utredningens förslag – att öka tryggheten i våra bostadsområden.”

Den nollvision som Sverige säger sig ha för vräkning av barn blir med regeringens proposition än mer en pappersprodukt utan värde.

Brottslighet förekommer i alla upplåtelseformer, men denna lag ska bara gälla hyresgäster. Det ensidiga utpekandet av hyresrätten och områden med många hyresfastigheter riskerar att leda till ett kollektivt skuldbeläggande. Högern fortsätter att visa sitt alltmer öppna förakt för upplåtelseformen och föreslår till råga på allt att fastighetsägare som arbetar med trygghetsfrågor ”ska få tillgodoräkna sig detta vid hyresförhandlingarna mellan hyresmarknadens parter”. Vänsterpartiet kan konstatera att regeringens reformer än en gång ”bara drabbar de fattigaste”, eftersom det är ett faktum att människorna i de bostadsområden som regeringen pekar ut oftast har de sämsta ekonomiska förutsättningarna för att betala en ännu högre hyra.

Kraven som faller på hyresgäster är orimliga, rättigheterna allt färre. Straffet, att vräkas, står inte i proportion till de brott som beskrivs i propositionen – på ett utslutande otydligt och ofta faktiskt obegripligt sätt. Rättsosäkerhet och godtycklighet präglar förslagen.

Sammanfattningsvis anser Vänsterpartiet att de utökade möjligheterna till hyresrättsliga sanktioner gentemot redan utsatta människor inte kommer att förbättra tryggheten i våra bostadsområden utan i stället förvärpa situationen. Vänsterpartiet kan inte se hur det kan vara någons prioritet att bidra till att ännu oskyldiga barn förlorar sitt hem.

Vi avslutar denna motion genom att citera ur det klagörande porträtt som Sveriges Stadsmissioner i sitt remissvar målar upp av en hyresgäst som drabbats, när regeringens proposition röstats igenom:

Hyran ökar då fastighetsägaren förväntas tillbringa mer tid på ett aktivt trygghetsarbete, samtidigt som brott i ett odefinierat närområde likställs med störningar i boendet, inte utifrån brottets magnitud utan med hänsyn till den otrygghet brottet kan tänkas orsaka i området – exempelvis en tystnadskultur i en trappuppgång. Hyresgästen har dessutom en tillsynsplikt för de personer som denne kan tänkas vara ansvarig över. Om hyresgästen misslyckas med någon av dessa ansvarsområden kan konsekvensen bli omedelbar uppsägning utan förvarning. Hela förloppet riskerar att ske utan förankring från polis, domstol eller socialtjänst, det vill säga offentliga tjänster som hyresgästen betalar skatt för. [...] Människor i socialt och ekonomiskt utsatta förhållanden riskerar att bli hemlösa på grund av brott som rimligtvis inträffade på grund av den svåra situation de redan befann sig i när de hade ett boende. Sveriges Stadsmissioner ser inte hur den upplevda otryggheten, motiven till brottslig handling eller den rådande bostadsbristen ska sjunka genom utredningens 7 förslag och bedömningar. Snarare är detta ett förslag som aktivt minskar attraktionskraften att bo i hyresrätter överhuvudtaget, och fördelar de som är mest utsatta i samhället idag.

Riksdagen bör avslå samtliga lagförslag som rör avsnitt 4 Tryggheten i bostadsområden ska stärkas samt avsnitt 5 Åtgärder mot missbruk av reglerna om inneboende i regeringens proposition 2023/24:112 Åtgärder för tryggare bostadsområden. Detta bör riksdagen besluta.

För det fall att riksdagen beslutar att anta regeringens förslag bör regeringen utvärdera om den nya lagstiftningen tillämpas på så vis att den uppfyller barnkonventionens krav och vid behov återkomma med förslag som ger barn ett fullgott skydd enligt barnkonventionen. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Malcolm Momodou Jallow (V)

Lorena Delgado Varas (V)

Birger Lahti (V)

Cicie Weidby (V)

Ida Gabrielsson (V)

Ilona Szatmári Waldau (V)